

บทคัดย่อ

สังคมในยุคปัจจุบันนี้เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตและการประกอบกิจการต่างๆ ของมนุษย์เป็นอย่างมาก โดยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเหล่านี้ได้เข้ามามีส่วนช่วยให้การดำเนินกิจการต่างๆ เป็นไปโดยสะดวก รวดเร็วและมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในทางตรงกันข้ามเทคโนโลยีดังกล่าวได้กลับกลายเป็นช่องทางหรือเครื่องมือรูปแบบใหม่ที่เอื้อประโยชน์แก่เหล่าอาชญากรในการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งปัจจุบันได้กลายเป็นภัยรูปแบบใหม่ของสังคมยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและได้ทวีความรุนแรงสร้างความเสียหายแก่สังคมและเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก หลายประเทศต่างตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้มีการวางมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมอาชญากรรมที่เกิดจากฝีมือของบุคคลที่สังคมขนานนามว่า “แฮกเกอร์” มาตรการทางอาญาเป็นหนึ่งในหลาย ๆ มาตรการที่ถูกนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหานี้ เนื่องจากมาตรการทางอาญาเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการยุติธรรมในการควบคุมสังคมและควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม วิทยานิพนธ์นี้จึงต้องการศึกษาถึงมาตรการทางอาญาที่จำเป็นแก่ผู้กระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบ ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการนำมาตรการทางอาญาในแต่ละรูปแบบมาปรับใช้กับผู้กระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบ

วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาโดยวิธีการค้นคว้าเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ สาเหตุและแรงจูงใจในการกระทำผิดของผู้กระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบ บทบัญญัติและมาตรการบังคับทางอาญาสำหรับการกระทำผิดของผู้กระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบทั้งของไทยและต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบมาตรการทางอาญาสำหรับการกระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบในแต่ละประเทศและเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการนำมาปรับใช้กับกรณีการกระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบในประเทศไทย

จากการศึกษามาตรการทางอาญาในต่างประเทศที่นำมาใช้กับคดีการกระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบ พบว่ามีหลายรูปแบบ ได้แก่ ประหารชีวิต จำคุก ปรับหรือชดใช้ ความเสียหาย ทรัพย์สิน การจำกัดการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ การควบคุมสอดส่องการใช้งานคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต การกักขังที่บ้าน การควบคุมโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์และการทำงานบริการสังคม ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรการทางอาญาของไทยพบว่ามีหลายมาตรการที่สอดคล้องกันและอาจนำมาปรับใช้กับกรณีการกระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดย

มิชอบในประเทศไทยได้ เช่น จำคุก ปรับ ริบทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำผิด มาตรการเพื่อคุ้มครองความประพฤติ รวมถึงมาตรการกักขังที่บ้านและควบคุมด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

แต่อย่างไรก็ตามการนำมาตรการดังกล่าวมาปรับใช้กับผู้กระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบนั้นจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการลงโทษ ลักษณะความผิด รวมถึงสภาพของตัวผู้กระทำผิดควบคู่กันไปด้วยเสมอ ทั้งนี้เพื่อให้การนำเอามาตรการดังกล่าวมาใช้นั้นมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุมันต์วัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง การศึกษาในครั้งนี้จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ประการแรก กรณีโทษจำคุกที่จะนำมาใช้กับผู้กระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบจะต้องมีการวางมาตรการในการจำกัดการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ต้องขังเพื่อเป็นการตัดโอกาสในการกระทำผิดซ้ำในขณะที่อยู่ในเรือนจำ ประการที่สอง มาตรการริบทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำผิด อันได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อ เป็นมาตรการที่ไม่อาจบรรลุมันต์วัตถุประสงค์ในการลงโทษได้อย่างแท้จริง เนื่องจากแม้ว่าจะริบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของผู้กระทำผิดแล้ว ผู้กระทำผิดก็ยังคงมีช่องทางอื่นที่เอื้อในการกลับไปกระทำผิดซ้ำได้โดยง่าย ประการที่สาม มาตรการเพื่อคุ้มครองความประพฤติผู้กระทำผิด การนำมาปรับใช้กับผู้กระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบนั้นควรเลือกใช้รูปแบบที่เหมาะสมกับผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคล เช่น การให้ทำงานบริการสังคม โดยเลือกรูปแบบของงานที่อาศัยความสามารถของผู้กระทำผิดมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เป็นต้น และนอกจากนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องเตรียมความพร้อมทั้งในด้านบุคลากรและอุปกรณ์เครื่องมือที่จำเป็นในการนำมาใช้เพื่อควบคุมความประพฤติผู้กระทำผิดฐานเข้าถึงข้อมูลของผู้อื่นโดยมิชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และ ประการสุดท้าย ศาลควรนำมาตรการเสริมมาใช้ควบคู่กับมาตรการทางอาญาทั่วไปด้วย เช่น กำหนดให้ผู้ปกครองและครูอาจารย์เข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมความประพฤติด้านการใช้คอมพิวเตอร์ของผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน กำหนดให้ผู้กระทำผิดต่อนายจ้างต้องเปิดเผยข้อมูลประวัติการกระทำผิดให้นายจ้างใหม่รับทราบก่อนรับเข้าทำงาน หรือกำหนดห้ามไม่ให้เข้าร่วมหรือมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มแฮกเกอร์ทั้งในทางกายภาพและทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น